

UZASADNIENIE
DO PROJEKTU UCHWAŁY
RADY MIASTA POZNANIA

w sprawie **skargi p. [REDAKTOWANO] na Prezydenta Miasta Poznania**

Pan [REDAKTOWANO] w dniu 2 kwietnia 2010 r. wystąpił do Rady Miasta Poznania ze skargą na przewlekłe postępowanie Prezydenta Miasta Poznania w sprawie rozpatrywania skargi na zastępców Prezydenta Miasta Poznania, p. Mirosława Kruszyńskiego i Tomasza Kaysera oraz na niezasadne podtrzymanie przez Prezydenta Miasta Poznania niewyrażonego, w ocenie Skarżącego, stanowiska Zastępcy Prezydenta Miasta Poznania, pana Tomasza Kaysera, na skargę z dnia 23 czerwca 2009 r. na Dyrektora WGKiM.

W toku postępowania ustalono, iż na skargę z dnia 22 października 2009 r. na działalność Zastępców Prezydenta Miasta Poznania, panów Tomasza Kaysera i Mirosława Kruszyńskiego, Prezydent Miasta Poznania odpowiedział Skarżącemu pismem z dnia 2 grudnia 2009 r. Stosownie do art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Niezwłocznie winny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania.

Należy uznać słuszność argumentacji Skarżącego wskazujący, iż odpowiedź na skargę, ograniczająca się do podtrzymania wyrażonego uprzednio stanowiska w sprawie nie wymagała postępowania wyjaśniającego, a zatem mogła, z uwagi na dysponowanie przez Prezydenta materiałem dowodowym w sprawie, zostać wydana bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w terminie miesiąca. Skargę złożono w dniu 22 października, natomiast

odpowiedzi na nią udzielono w dniu 2 grudnia a więc z przekroczeniem ustawowego terminu. W świetle powyższego, w oparciu o art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać skargę za zasadną w części dotyczącej zarzutu przewlekłego załatwiania sprawy.

Odnosząc się do zarzutu drugiego, należy stwierdzić, iż Prezydent Miasta Poznania udzielając Skarżącemu odpowiedzi na skargę na swych zastępców, wskazał na podstawie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, iż wobec niewskazania przez Skarżącego nowych okoliczności w sprawie, stanowiącej przedmiot wcześniejszego postępowania, podtrzymuje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 31 lipca 2009 r. przez jego Zastępcę - pana Tomasza Kaysera.

W tym miejscu należy wyjaśnić, iż przedmiotowym pismem z dnia 31 lipca 2009 r. Zastępca Prezydenta Miasta Poznania, pan Tomasz Kayser, ustosunkował się do wcześniejszej skargi pana Popielewskiego - z dnia 23 czerwca 2009 r. na bezczynność Dyrektora WGKiM, w sprawie dotyczącej sporadycznego wykorzystywania systemu nagłośnieniowego na trasie PST. Zastępca Prezydenta podniósł w piśmie, iż dotychczasowe (ograniczone) korzystanie z systemu nagłośnieniowego podyktowane jest wysokimi kosztami eksploatacji systemu oraz emitowaniem przez tenże znacznego hałasu. Ponadto poinformował Skarżącego o planowanej, w związku z przejęciem infrastruktury przystankowej przez Zarząd Transportu Miejskiego, zmianie systemu nagłośnienia i zastąpieniu go przez system informacyjnych tablic świetlnych. Dodatkowo poinformował Skarżącego, że Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Poznaniu Sp. z o.o. działa w formie spółki prawa handlowego, której działalność bezpośrednio nadzorują jej władze (zgromadzenie wspólników, rada nadzorcza i zarząd). Z powyższego wynika, iż omawiane pismo stanowiło część materiału zgromadzonego w sprawie skargi na działalność Dyrektora WGKiM.

Pismo Prezydenta Miasta Poznania z dnia 2 grudnia 2009 r. stanowiło odpowiedź na skargę na zastępców Prezydenta. Skarga podnosiła zarzuty:

1. Wobec Mirosława Kruszyńskiego – braku podjęcia działań zapewniających wyjaśnienie zgłaszanego problemu związanego z systemem nagłośnienia przystanków na trasie PST;

2. Wobec Tomasza Kaysera – podzielenia w sprawie skargi na dyrektora WGKiM stanowiska wyrażonego przez Prezesa Zarządu MPK w Poznaniu Sp. z o.o. Wojciecha Tulibackiego

W odpowiedzi Prezydent Miasta Poznania przywołując treść przepisu art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, podtrzymał stanowisko wyrażone w omawianym piśmie z dnia 31 lipca 2009 r. z uwagi na brak wskazania przez Skarżącego nowych okoliczności w sprawie.

W skardze z dnia 2 kwietnia 2010 r. Skarżący podnosi, iż pismo Zastępcy Prezydenta, pana Tomasza Kaysera nie zawiera jakiegokolwiek stanowiska odnoszącego się do zarzutów podniesionych w skardze z dnia 22 października 2009 r., tak więc podtrzymanie stanowiska wyrażonego w sprawie skargi na Dyrektora WGKiM, w toku odrębnego postępowania skargowego w związku z działalnością Zastępców Prezydenta Miasta Poznania, w piśmie Prezydenta Miasta Poznania z dnia 2 grudnia 2009 r. jest bezzasadne.

Stosownie do treści art. 239 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku kiedy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może, w odpowiedzi na tę skargę, podtrzymać swoje poprzednie stanowisko.

Omawiany przepis wprowadzono w celu zapobieżenia wielokrotnemu rozpatrywaniu tych samych spraw, spowodowanemu uporczywym wnoszeniem skarg nie zawierających żadnych nowych treści, lecz ponawianych z pobudek pieniackich (tzw. Skargi o znamionach pieniackich). Przepis należy rozumieć w ten sposób, że gdy w wyniku załatwienia sprawy skarżący otrzymał zawiadomienie, o którym mowa w art. 238 Kpa i wniósł skargę, której przedmiotem nie jest niezadowolenie z załatwienia poprzedniej skargi zakomunikowanego w tym zawiadomieniu, lecz jest to wyłącznie powtórzenie poprzedniej skargi, to organ może zastosować uproszczony tryb postępowania, w którym nowe zawiadomienie zawiera te same stwierdzenia odnośnie do załatwienia skargi, które były zawarte w pierwszym zawiadomieniu.

Ponownie wniesiona skarga tylko wtedy może być załatwiona w uproszczony sposób, gdy jej przedmiot w pełni pokrywa się z poprzednio wniesioną skargą. W przypadku gdy skarga

ponawia wcześniej zgłoszone zarzuty jednakże z nową lub uzupełnioną argumentacją bądź też z dodaniem nowych nie podnoszonych wcześniej okoliczności faktycznych - o czym wprost stanowi przepis § 1 – to będzie to nowa skarga, do której nie mają zastosowania przepisy art. 239. Taka skarga musi być rozpatrzona i załatwiona w zwykłym trybie postępowania skargowego bez żadnych uproszczeń jego czynności.

W niniejszej sprawie skarga z dnia 23 czerwca 2009 r. była skargą na Dyrektora WGKiM. Została rozpoznana przez Zastępcę Prezydenta Miasta Poznania, pana Tomasza Kaysera, pismem z dnia 31 lipca 2009 r. Natomiast skarga z dnia 22 października 2009 r. stanowiła skargę odrębną, w której legitymowanym biernie byli Zastępca Prezydenta, pan Tomasz Kayser i Zastępca Prezydenta, pan Mirosław Kruszyński. Obok odmienności podmiotowej również zarzuty skargi odnosiły się nie bezpośrednio do przedmiotu skargi na Dyrektora WGKiM ale do działań skarżonych Zastępców Prezydenta. Z treści skargi z dnia 22 października 2009 r. można wywieść, iż stanowi ona wyraz niezadowolenia Skarżącego ze sposobu rozstrzygnięcia skargi poprzedniej, nie kontynuację skargi na Dyrektora WGKiM

W świetle powyższego należy stwierdzić, iż zarzuty skargi znajdują odzwierciedlenia w stanie faktycznym. Należy zatem uznać skargę za zasadną, a wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.

Przewodniczący Rady Miasta Poznania

(-) Grzegorz Ganowicz